



Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 7. november 2019

## Forslag

til

### Lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om retsafgifter og forskellige andre love

(Forenkling af regler om forældelsehåndtering, modregning ved transporter, flere skyldnere på samme fordring, eftergivelse og afskrivning, retsafgift m.v.)

Skatteministeriet

#### § 1

I lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015, som ændret bl.a. ved lov nr. 1253 af 17. november 2015, § 1 i lov nr. 298 af 22. marts 2016, § 1 i lov nr. 285 af 29. marts 2017 og § 1 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og senest ved § 1 i lov nr. 324 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Ønsker fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, at inddrivelse af en fordring, der allerede er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, fremover skal ske over for en eller flere andre skyldnere, der tillige helt eller delvis hæfter for fordringen, eller at inddrivelse ikke længere skal omfatte en eller flere skyldnere, som fordringen inddrives over for, skal fordringen med dens renter og opkrævningsgebyrer tilbagekaldes af fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, med henblik på at blive overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden på ny med oplysninger om den eller de skyldnere, som fordringen fremover skal inddrives over for. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan i særlige tilfælde beslutte, at 1. pkt. ikke finder anvendelse. Så vidt muligt skal fordringshaveren eller den, der på vegne af fordringshaveren opkræver fordringen, skriftligt underrette den eller de skyldnere, der er omfattet af tilbagekaldelsen efter 1. pkt.«

Stk. 5-12 bliver herefter stk. 6-13.

2. I § 2, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

3. I § 2, stk. 7, 2. pkt., der bliver stk. 8, 2. pkt., ændres »stk. 5« til: »stk. 6«, og i stk. 7, 3. pkt., der bliver stk. 8, 3. pkt., ændres »stk. 5, 3. pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«

4. I § 2, stk. 8, 3. pkt., der bliver stk. 9, 3. pkt., ændres »stk. 9« til: »stk. 10«.

5. I § 2, stk. 10, 2. pkt., der bliver stk. 11, 2. pkt., ændres »stk. 11« til: »stk. 12«.

6. I § 2, stk. 12, 1. pkt., der bliver stk. 13, 1. pkt., ændres »stk. 1-11« til: »stk. 1-12«.

7. I § 3, stk. 8, 3. pkt., ændres »efter kildeskattelovens §§ 62 A og 63 og for renter og gebyrer, der opkræves via skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, eller andre« til: »og gebyrer, der opkræves af told- og skatteforvaltningen eller via«.

8. § 3 B, stk. 1, affattes således:

»Renter og gebyrer, der opkræves af told- og skatteforvaltningen, og renter og gebyrer, der opkræves af en fordringshaver via fordringshaversystemer, der anvender et saldoprincip, behandles med hensyn til forældelse som selvstændige hovedkrav, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget dem til inddrivelse, uden at det i forbindelse med overdragelsen er oplyst, hvilket hovedkrav renterne eller gebyrerne vedrører. Er det ved overdragelsen af de i 1. pkt. nævnte renter til restanceinddrivelsesmyndigheden oplyst, at disse renter vedrører et bestemt hovedkrav, lægges dette hovedkrav til grund med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2. Gebyrer, der modtages af restanceinddrivelsesmyndigheden til inddrivelse, anses efter modtagelsen med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene at vedrøre

det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen oplyses at være knyttet til.«

**9. I § 4, stk. 4, 2. pkt.,** indsættes efter »betalingstidspunktet«: »idet dækningen med hensyn til beregningen af renter dog tidligst har virkning for renter, som er beregnet af restanceinddrivelsesmyndigheden eller indsendt af en fordringshaver for perioden fra og med den 1. i måneden, efter at fordringen aktuelt kom under inddrivelse«.

**10. I § 5, stk. 2,** indsættes som *4. pkt.*:

»Skatteministeren kan endelig bestemme, at told- og skatteforvaltningen undlader at beregne og opkræve opkrævningsrenter, der vil påløbe registreringsafgift, vægtafgift og andre fordringer, der vedrører told- og skatteforvaltningens køretøjsregister, fra modtagelsen af disse fordringer hos restanceinddrivelsesmyndigheden og indtil den dag, hvor der tilskrives rente efter stk. 1.«

**11. I § 5 a** indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på renter af fordringer, der omfattes af § 18 a, stk. 2.«

**12. Efter § 7** indsættes:

»§ 7 a. Overdragelser af krav mod told- og skatteforvaltningen kan ikke overstige det udbetalingsbeløb, der på udbetalingsstidspunktet kan opgøres, efter at fordringer omfattet af denne lov er dækket ved modregning som anført i § 7, stk. 1 og 2.«

**13. I § 9 a, stk. 3,** ændres »renter efter kildeskattelovens §§ 62 A og 63« til: »renter, der opkræves af told- og skatteforvaltningen,«.

**14. Efter § 12** indsættes før overskriften før § 13:

»§ 12 a. For udlæg, som foretages af restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeder, svares en grundafgift på 300 kr. Overstiger kravet, jf. stk. 3, 3.000 kr., svares yderligere 0,5 pct. af det overskydende beløb i grundafgift. Afgiften afrundes opefter til nærmeste kronebeløb, som er deleligt med 10.

*Stk. 2.* Der svares yderligere en tillægsafgift på 400 kr., hvis forretningen helt eller delvis foretages uden for restanceinddrivelsesmyndighedens kontor eller skyldneren fremstilles af politiet.

*Stk. 3.* Foretages samtidig udlæg hos samme skyldner for flere krav, sammenlægges kravene inden afgiftens beregning, jf. stk. 1 og 2.

*Stk. 4.* Foretages udlæg for samme krav hos flere skyldnere, beregnes afgift for hver skyldner. Dette gælder dog ikke, hvis skyldnerne er samlevende ægtefæller, eller hvis udlægget vedrører fast ejendom, som tilhører skyldnerne i forening.

**§ 12 b.** Afgiftsfrie er udlæg vedrørende:

- 1) Bøder, konfiskerede værdier og sagsomkostninger i straffesager, der inddrives af det offentlige.

- 2) Afgifter og sagsomkostninger, som det påhviler domstolene at indkræve.
- 3) Borgerlige krav fastsat under en offentlig straffesag.

**§ 12 c.** For forretninger, hvor der foretages underretning i henhold til retsplejelovens § 493, stk. 1, indtræder afgiftspligten efter § 12 a, stk. 1, når restanceinddrivelsesmyndighedens pantefoged træffer bestemmelse om forretningens foretagelse.

*Stk. 2.* Er underretning efter retsplejelovens § 493, stk. 1, ikke mulig, eller foretages forretningen i medfør af retsplejelovens § 493, stk. 2, uden sådan underretning, indtræder afgiftspligten efter § 12 a, stk. 1, når forretningen påbegyndes, jf. retsplejelovens § 496.

*Stk. 3.* Afgiftspligten efter § 12 a, stk. 2, indtræder, når restanceinddrivelsesmyndighedens pantefoged træffer bestemmelse om retshandlingens foretagelse.

**§ 12 d.** Der svares kun ny afgift efter § 12 a, stk. 1, når afgiftspligten for den nye afgift indtræder, mere end 3 måneder efter at der for skyldneren sidst er indtrådt afgiftspligt efter § 12 a, stk. 1. Der svares kun afgift efter § 12 a, stk. 2, for forretninger, hvor der skal svares afgift efter § 12 a, stk. 1. Der svares ikke ny afgift efter § 12 a, stk. 1 og 2, for en forretning, der foretages efter retsplejelovens § 486, stk. 2, 1. pkt., hvis denne forretning foretages samtidig med en anden forretning, for hvilken der skal svares afgift efter § 12 a, stk. 1.

**§ 12 e.** Indsigelse imod restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeders beregning af en afgift sker ved klage til den fogedret, som skulle have foretaget forretningen, hvis denne ikke var henlagt til restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeder.

*Stk. 2.* Under forretningen kan indsigelse fremsættes over for restanceinddrivelsesmyndighedens pantefoged, som underretter fogedretten om indsigelsen. Efter forretningen kan indsigelse fremsættes ved klage til fogedretten. Klage skal indgives, senest 6 uger efter at den afgiftspligtige har fået kundskab om afgiftsberegningen.

*Stk. 3.* Fogedretten kan se bort fra overskridelser af klagefristen på indtil 6 måneder, når særlige omstændigheder gør overskridelsen undskyldelig.

*Stk. 4.* Tages klagen til følge, omgøres afgiftsberegningen i overensstemmelse hermed.

*Stk. 5.* Ændres afgiftsberegningen ikke i henhold til stk. 4, træffes afgørelsen ved kendelse.

*Stk. 6.* Fogedretten kan af egen drift indhente oplysninger eller erklæringer fra klageren. Kendelsen kan stadfæste afgiftsberegningen eller ændre den til fordel eller til skade for den afgiftspligtige.

*Stk. 7.* Kendelsen kan inden 2 uger påkæres i den borgerlige retsplejes former. Bestemmelsen i stk. 6 finder tilsvarende anvendelse.

**§ 12 f.** Restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeder kan af egen drift ændre beregningen til fordel for den afgiftspligtige.

*Stk. 2.* Bortset fra de tilfælde, der nævnes i § 12 e, stk. 6 og 7, kan efterbetaling af for lidt beregnet afgift ikke kræ-

ves, når der er forløbet 6 uger, efter at den afgiftspligtige har fået kundskab om beregningen.

*Stk. 3.* Efterbetaling kan dog kræves, hvor beregningen hviler på urigtige eller ufuldstændige eller på anden måde vildledende oplysninger fra den afgiftspligtige eller dennes befuldmægtigede. Ved klage over efterkrav finder reglerne i § 12 e anvendelse.

**§ 12 g.** Afgifter efter § 12 a, stk. 1 og 2, oppebæres af restanceinddrivelsesmyndigheden.«

**15. § 13, stk. 6,** affattes således:

»*Stk. 6.* Eftergivelse kan i øvrigt meddeles fysiske eller juridiske personer, når sociale eller andre forhold i særlig grad taler derfor, uanset om skyldnerens økonomiske forhold er uafklarede.«

**16. § 16, stk. 1,** affattes således:

»Restanceinddrivelsesmyndigheden kan endeligt afskrive eller undlade at afbryde forældelsen af fordringer til det offentlige, inklusive renter, gebyrer og andre omkostninger, hvis det må anses for åbenbart formålsløst eller forbundet med uforholdsmæssige omkostninger at fortsætte inddrivelsen.«

**17. Overskriften før § 18 a** affattes således:

»*Forældelse af fordringer under inddrivelse*«.

**18. I § 18 a** indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»*Stk. 2.* Et hovedkrav og dets tilhørende rente eller renter, der alle er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, udgør i relation til forældelse et fordringskompleks, hvor alle fordringer har samme forældelsesdato, uanset om hovedkravet eller dets tilhørende rente eller renter op- eller nedskrives, efter at de er kommet under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Forældelsesdatoen for fordringskomplekset er den til enhver tid gældende forældelsesdato for hovedkravet, efter at dette kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Er hovedkravet nedbragt til nul i opkrævningsfasen, er forældelsesdatoen for fordringskomplekset forældelsesdatoen for den af rentefordringerne, der først blev modtaget til inddrivelse. Forældelsen kan efter modtagelse af hovedkravet til inddrivelse afbrydes for hele fordringskomplekset, hvis afbrydelsen omfatter hovedkravet. Er hovedkravet nedbragt til nul, herunder ved indfrielse, nedskrivning eller afskrivning, medfører en afbrydelse af forældelsen for en tilhørende rente, der er under inddrivelse, en afbrydelse af forældelsen for hele fordringskomplekset. Opskrives hovedkravet ved overdragelse af en opskrivningsfordring, eller overdrages yderligere tilhørende renter, anvendes som forældelsesdato for fordringskomplekset den ved opskrivningsfordringens eller de yderligere tilhørende renters modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden gældende forældelsesdato for fordringskomplekset. Er fordringskomplekset under inddrivelse nedbragt til nul, herunder ved indfrielse, nedskrivning eller afskrivning, og modtager restanceinddrivelsesmyndigheden herefter en opskrivningsfordring, en eller flere opkrævnings-

renter eller genindsendte inddrivelsesrenter eller en opskrivning af opkrævningsrenter eller genindsendte inddrivelsesrenter ved overdragelse af en eller flere nye renter, får fordringskomplekset bestående af opskrivningsfordringen respektive den eller de overdragne renter den forældelsesdato, der følger af stk. 4 sammenholdt med stk. 7. Består fordringskomplekset i det tilfælde, der nævnes i 7. pkt., tillige af en opskrivningsfordring til et hovedkrav, afbrydes forældelsen for fordringskomplekset alene, hvis opskrivningsfordringen får sin forældelse afbrudt. De renter, der nævnes i § 3 B, stk. 1, 1. pkt., anses, når de er under inddrivelse, i relation til forældelse som hovedkrav, der ikke indgår i noget fordringskompleks. Det hovedkrav og de renter, der nævnes i § 3 B, stk. 1, 2. pkt., udgør et fordringskompleks efter 1. pkt.

*Stk. 3.* Ophæver restanceinddrivelsesmyndigheden en dækning eller afskrivning af en fordring under inddrivelse, gælder for fordringskomplekset, jf. stk. 2, den forældelsesdato, der var gældende på datoen for den dækning eller afskrivning (virkningstidspunktet), der giver anledning til ophævelsen. En afbrydelse af fordringskomplekssets forældelse, der er sket efter virkningstidspunktet i 1. pkt., men inden ophævelsen efter 1. pkt., bortfalder ved ophævelsen, men forældelse af fordringskomplekset indtræder tidligst 6 måneder efter ophævelsen.

*Stk. 4.* For fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er forældelsesfristen 3 år, selv om hovedkravet, inden det kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, havde en længere forældelsesfrist eller der, før eller efter at fordringen kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er opnået et retsgrundlag som nævnt i forældelseslovens § 5, stk. 1, jf. dog stk. 5, 2. og 3. pkt. For private underholdsbidrag og regioners og kommuners privatretlige fordringer gælder dog den forældelsesfrist, der var gældende ved fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller som under inddrivelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden måtte blive opnået efter forældelseslovens § 5, stk. 1. Denne forældelsesfrist gælder også for tilhørende renter under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

*Stk. 5.* Tilbagesendes et hovedkrav og dets tilhørende rente eller renter til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, vil den forældelsesdato, der var gældende ved tilbagesendelsen, jf. stk. 2 og 3, fortsat være gældende, medmindre fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, i medfør af forældelsesloven eller andre forældelsesregler får udskudt forældelsesdatoen. Er forældelsesfristen efter tilbagesendelsen blevet forlænget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, finder stk. 4, 1. pkt., kun anvendelse, hvis forældelsen afbrydes for fordringskomplekset, efter at dette på ny er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Genoverdrages hovedkravet til restanceinddrivelsesmyndigheden med en forældelsesdato, som er senere end 3 år fra den dato, hvor hovedkravet på ny modtages til inddrivelse, finder stk. 4, 1. pkt., dog anvendelse, således at forældelsesfristen på 3 år skal regnes fra denne modtagelsesdato. 2. og 3. pkt. gælder ikke for fordringer omfattet af stk. 4, 2. pkt.

*Stk. 6.* Stk. 2-5 gælder hverken for bøder eller for udenlandske fordringer, for hvilke en international overenskomst eller konvention vil være til hinder for en sådan anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 7.

**19.** I § 18 a, stk. 2, 1. pkt., der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »fordringer, der overdrages« til: »de hovedkrav, der nævnes i stk. 2, den i stk. 2, 3. pkt., nævnte rente, der først blev modtaget til inddrivelse, de opskrivningsfordringer og renter, der nævnes i stk. 2, 7. pkt., de fordringer, der nævnes i stk. 6, og disses renter og de i § 3 B, stk. 1, 1. og 3. pkt., nævnte gebyrer, der overdrages.«

**20.** I § 18 a indsættes som *stk. 8* og *9*:

»*Stk. 8.* Kan lønindeholdelse ikke ske, fordi restanceinddrivelsesmyndigheden vurderer, at skyldneren er uden den betalingsevne, der er nødvendig for at foretage lønindeholdelse, eller fordi skyldneren modtager en indkomst, hvori lønindeholdelse som følge af indkomstens art ikke kan ske, kan restanceinddrivelsesmyndigheden træffe afgørelse om, at inddrivelsen er stillet i bero, og at forældelsen af de fordringer, der fremgår af afgørelsen, er afbrudt med virkning fra afgørelsesdatoen. Den nye forældelsesfrist regnes fra afgørelsesdatoen. Inden afgørelsen træffes, sender restanceinddrivelsesmyndigheden et forslag til afgørelse til skyldneren med en frist for denne på mindst 21 dage regnet fra forslagens dato til fremkomme med eventuelle bemærkninger til forslaget.

*Stk. 9.* Er en sag om gyldigheden af restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelse efter stk. 8 indbragt for Landsskatretten, jf. § 17, eller for domstolene, indtræder forældelse tidligst 1 år efter sagens endelige afgørelse.«

*Justitsministeriet*

## § 2

I lov om retsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 27. november 2014, som ændret ved § 3 i lov nr. 1867 af 29. december 2015, § 9 i lov nr. 670 af 8. juni 2017 og § 16 i lov nr. 1711 af 27. december 2018, foretages følgende ændring:

**1.** Efter § 20 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 20 a. Reglerne i dette kapitel finder ikke anvendelse på udlæg, som foretages af restanceinddrivelsesmyndighedens pantefogeder.«

*Beskæftigelsesministeriet*

## § 3

I lov nr. 174 af 24. februar 2015 om kontantydelse, som ændret ved § 39 i lov nr. 994 af 30. august 2015 og § 4 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, foretages følgende ændring:

**1.** I § 19, stk. 4, 3. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

## § 4

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 5 i lov nr. 551 af 29. maj 2018 og senest ved § 27 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændring:

**1.** I § 70 f, stk. 11, 7. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

## § 5

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 981 af 23. september 2019, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændring:

**1.** I § 95, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

## § 6

I lov nr. 287 af 29. marts 2017 om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., som ændret ved § 7 i lov nr. 551 af 29. maj 2018, foretages følgende ændring:

**1.** I § 19, stk. 3, 3. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

*Børne- og Undervisningsministeriet*

## § 7

I dagtilbudsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 15. august 2019, foretages følgende ændring:

**1.** I § 93, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

## § 8

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 798 af 7. august 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 498 af 1. maj 2019 og § 15 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, foretages følgende ændring:

**1.** I § 165, stk. 2, 3. pkt., ændres »§ 18 a, stk. 2, 1. pkt.« til: »§ 18 a, stk. 7, 1. pkt.«

## § 9

*Stk. 1.* Loven træder i kraft den 15. november 2019, jf. dog stk. 2.

*Stk. 2.* Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1, 11, 12 og 17-20, og §§ 3-8 og kan herunder fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

*Stk. 3.* Skatteministeren kan fastsætte regler om, hvornår § 1, nr. 1, 11, 12 og 17-20, finder anvendelse for fordringer under inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndighedens ind-

drivelsessystemer, og kan herunder bestemme, at reglerne finder anvendelse fra forskellige tidspunkter.

*Stk. 4.* § 1, nr. 12, finder ikke anvendelse på overdragelser, hvorom der er givet underretning før datoen for bestemmelsens ikrafttræden.

*Stk. 5.* For fordringer, der på dagen for ikrafttræden af § 1, nr. 18, er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, regnes forældelsesfristen for fordringskomplekset i § 18 a, stk. 2, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved § 1, nr. 18, i denne lov fra den 20. november 2018, medmindre den nye forældelsesfrist efter en afbrydelse, der senest på dagen for ikrafttræden af § 1,

nr. 18, er sket af forældelsen for den fordring, hvis forældelsesdato er gældende for fordringskomplekset, endnu ikke er begyndt at løbe på dagen for ikrafttræden af § 1, nr. 18. I så fald regnes forældelsesfristen for fordringskomplekset fra den dato, hvorfra en ny forældelsesfrist igen begynder at løbe.

*Stk. 6.* § 3 B, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige som affattet ved § 1, nr. 8, i denne lov finder ved lovens ikrafttræden anvendelse på de i bestemmelsen nævnte renter og gebyrer, der ikke ved lovens ikrafttræden er forældede, uanset hvornår disse er eller bliver modtaget til inddrivelse.

*Folketinget, den 7. november 2019*

HENRIK DAM KRISTENSEN

/ Annette Lind